

[Sundhedsministeren]

Jeg tror, sundhedspersonalet er i stand til at tage denne udfordring op. Det viser den stigende interesse i disse år for problematikken med information og en åben og ligeværdig samtale mellem patient og behandler.

Regeringen kan således ikke ud fra en samlet vurdering og prioritering støtte det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg synes, det var en ganske fantastisk tale, ministeren holdt om forslaget til lov om patientforsikring. Jeg behøver ikke at minde om, at forslaget er fuldstændig identisk med det forslag, som den daværende sundhedsminister, Agnete Laustsen, fremsatte.

Nu skal folk, som angiveligt har lidt skade ved en behandling i vores sundhedsvæsen, høre, at de ikke kan få en ordentlig behandling og en ordentlig erstatning, dels fordi det er for dyrt – det er en køn begrundelse over for folk, der har lidt skade – og dels fordi det vil forgifte miljøet i sundhedsvæsenet. Man skulle tro, at det var et direkte citat fra Fremskridtspartiets fru Pia Dahls indlæg under førstebehandlingen i sin tid af den daværende sundhedsministers forslag.

Jeg synes, det er et bizart budskab til folk, der angiveligt har lidt skade, fordi de er blevet behandlet forkert i sundhedsvæsenet, at hvis de skulle have en erstatning, ville det være ensbetydende med, at miljøet i sundhedsvæsenet blev forgiftet, og at det ville danne grobund for almindelig mistænkeliggørelse af vores sundhedsvæsen. Jeg synes, at forslaget om patientforsikring, sådan som vi har fremsat det, er udtryk for almindelig anstændighed over for de mennesker, som lider skade i det offentlige sygehushæsen.

Karen Højte Jensen (KF):

Alt efter temperament kan man le eller græde over Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis kreativitet. Kreativiteten går ud på, at de to partier har fremsat et lovforslag, som tidligere har været fremsat af borgerlige regeringer. Der har i tidligere samlinger været førstebehandling og efterfølgende udvalgsarbejde, men ingen partier har faktisk ønsket at fremme forslaget, således at det kunne være vedtaget.

Når regeringen ikke tidligere har gjort en aktiv indsats for at få forslaget igennem, skyldes det først og fremmest de økonomiske konsekvenser.

Det er da også af hensyn til økonomien bag forslaget, at vi fra konservativ side i dag må meddele, at vi ikke kan gå ind for forslaget. Tiden er ikke inde til nye, store, offentlige udgifter, tiden er til prioritering inden for den eksisterende ramme. Vi er ikke i stand til i dag at trække andre områder ud af sundhedsvæsenet til fordel for dette forslag.

Da Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti ikke har tilkendegivet i bemærkningerne, hvorledes forslaget skal finansieres, vil jeg gerne stille det direkte spørgsmål til partierne: Hvor skal de mange millioner kroner komme fra?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Sundhedsministeren stillede også spørgsmål om finansieringen. Det skal finansieres på nøjagtig samme måde, som fru Agnete Laustsen, den daværende sundhedsministers, lovforslag, som vi havde til behandling i 1988. Der stod et meget detaljeret afsnit i bemærkningerne om de administrative og økonomiske konsekvenser, og de er også fremlagt her som bilag til det lovforslag, som vi har fremsat. Det skal være på nøjagtig samme måde.

Hvis det alene er et spørgsmål om økonomien, deltager vi gerne i detaljerede drøftelser under udvalgsarbejdet. Jeg vil gerne påtage mig at finde de 80–100 mio. kr., det drejer sig om, inden for det samlede sundhedsvæsen, som i alt koster godt og vel 40 mia. kr. Så hvis det alene er et økonomisk spørgsmål, skal vi nok bidrage til at finde pengene.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Når hr. Torben Lund taler om 80–100 mio. kr., vil jeg gerne spørge, om hr. Torben Lund har taget Amtsrådsforeningen i ed i denne sammenhæng. Er Amtsrådsforeningen enig i det beløb?

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Med hensyn til finansieringen vil jeg godt si-